

Predragi, naj Jezus varuje moje hčere in sinove!

Pred nekaj dnevi, na praznik povišanja sv. Križa, sem se znova spomnil na besede, s katerimi nas je naš oče nagovoril 14. septembra 1969, po blagoslovu z *Lignum Crucis*. Ob tisti priložnosti je našteval razloge, zaradi katerih naj ljubimo križ. Na koncu pa je še dodal, da nas bo križ vselej spremljal na naši poti. Osebnost ga srečujemo v različnih okoliščinah in na različne načine.

Zato je zelo dobro, da vedno na nov način poživljamo vero v učinkovitost našega združenja z Jezusovim križem. V spomin si lahko prikličemo tiste besede sv. Pavla: »S svoje strani dopolnjujem v svojem mesu, kar primanjkuje Kristusovim bridkostim, in to v prid njegovemu telesu, ki je Cerkev« (Kol 1,24).

Vemo, da neizmerni učinkovitosti Kristusove daritve v resnici nič ne primanjkuje. Toda Bog sam v svoji previdnosti, ki je ne zmoremo povsem doumeti, hoče, da pri posredovanju njene učinkovitosti sodelujemo. To je mogoče, ker nas je po moči Svetega Duha napravil deležne Jezusovega sinovstva do Očeta: »In če smo otroci, smo tudi dediči: dediči pri Bogu, sodediči pa s Kristusom, če le trpimo z njim, da bomo z njim tudi poveljčani« (Rim 8,17).

Pogosto so nam v pomoč zunanja znamenja. V tem pogledu, kot je nekoč dejal papež Frančišek, so upodobitve križa v naši bližini – na delovnem mestu, doma itd. – povabilo, da se združimo z Gospodom.

Če bomo spremljali Devico Marijo pod križem, bo to našemu srcu pomagalo, da bo moglo »brati to knjigo, ki se imenuje križani Kristus; da bi se napolnili z mirom, veseljem in željo po svetosti« (sv. Jožefmarija, Meditacija, 15. 9. 1970).

Z vso ljubeznijo vas blagoslavlja

vaš oče



Rim, 20. september 2021